

LATVAS

No. 6. Metai X

Vasario-Feb. 1, 1930

RSR valst.
republicos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“ L A I V A S ”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

IV SEKMADIENIS PO TRIJŲ KARALIŲ.

Evangelija

MAT. 8, 23-27.

ANUO metu: Jėzus įžengė į laivelį, ir jo mokytiniai seką jį. Bet štai, juroje pakilo taip didelė audra, kad laivelis buvo bangų apipiltas; jis gi miegojo. Jo mokytiniai priėjo prie jo ir pažadino jį sakydami: Viešpatie, gelbėk mus, žuname. Jėzus jiems tarė: Kodėl esate bailūs jūs, žmonės menko tikėjimo? Po to atsikėlęs jis davė paliepiamą vėjams ir jurai, ir pasidarė didelė tyla. Žmonės gi stebėjosi ir sakė: Kas gi jįsai yra, kad vėjai ir jura jo klauso?

Lekcija.

ROM. 13, 8-10.

BROLIAI: Niekam nieko kita nebukite skolingi, kaip tik kad kits kitą mylėtumėte; nes kas artimą myli, tas įvykino įstatymą. Nes įsakymai: Nesvetimotariauk, neužmušk, nevogk, neliudyk melagingai, negeisk ir kiekvienas kitas įsakymas yra apimamas šiuo pasakymu: Mylėk savo artimą kaip pats save. Meilė nedaro nieko pikta artimui. Taigi, įstatymo įvykinimas yra meilė.

Mano Viešpats ir mano Dievas.

Brangusai Jėzau, ką daugiau Tu galėjai man suteikti, kad Tave mylėčiau! Suteik man malonę suprasti tą begalinę meilę, kuri privertė Tave tapti žmogumi, numirti ant kryžiaus ir pasilikti amžinai švenčiausiam Sakramente mūsų sieloms kasdieniniu valgiu. Ką daugiau Tu galėjai padaryti, kad įgytumėi mano meilės? Aš turėčiau išgailesties numirti, atmindamas, kad Tave užrustinau tiek daug kartų ir veltui išaikvojau tavo malonės. Mano brangiausias Jėzau, aš gailiuosi iš savo širdies gilumos, kad Tave užrustinau. Aš myliu Tave, mano begaline Gėrybe, berybe Meile! Neatsisakyk, Saldžiausias Jėzau, vėl grįžti į mano širdį. Verčiau numirti tūkstantį kartų, negu pašalinti Tave iš savo širdies. Ateik Jėzau, ir uždegk mano širdyje savo meilės ugnį, kad visa užmiršęs, temastyčiau vien apie Tave, visame ieškočiau tikrai Tavęs, — mano begaline Meile ir Gėrybe! Amen.

VAIKŲ MALDELĖ.

— Vardan Dievo Tėvo ir Sunaus ir Dvasios Poterėlį kalba Lietuvos vaikučiai;
Karštos jų maldelės ir sielutės drąsios...
Dievas maloningas, duos ko nor mažučiai:
— O dangaus Tėveli, laimink mus kaimelį,
Tėvas ir mamytė te sveiki gyvena;
Laimink mūsų kraštą, visą tautą seną:
Kad Lietuva mumis džiaugtis begalėtų,
Kad laukai Tėvynės amžinai derėtų!

Malda už mirštančius.

O gailestinigausias Jėzau, kuris nusidėjėliams buvai pilnas malonės, per mirties baimę, kurią turėjo Tavo Švenčiausioji širdis ir per Tavo Nekaltos Motinos skausmus, nuplauk, meldžiu, Tavo Krauju viso pasaulio nusidėjėlius, kurie dabar kovoja su mirtimi ir kurie šandie turės mirti. Amen.

Šeimynos Vieta Krikščionių Visuomenėje

Katalikiškoji šeimyna yra antprigimtinė tiek, kiek ji yra pasirėmus kontraktu, kuris yra Sakramentas.

Moterystės Sakramentą yra gavę tik tie vedusieji, kurie ėmė šliūbą prie katalikų Bažnyčios kunigo ir prie dviejų liudininkų.

Moterystės Sakramentas teikia vyrui ir moteriai padauginimą pašvenčiamosios Dievo malonės ir teisę prie įvairių veikiamųjų malonių, kurios reikalingos vedusiems, kad gerai eitų savo pareigas.

Sakramentas pašventina ir daro antprigimtais šeimynoje santykius. Antprigimtas yra šeimynos tikslas, būtent, tėvų ir vaikų išganymas.

Pats vedusiųjų ryšys yra antprigimtas, nes yra Kristaus ryšio su Bažnyčia atvaizdas.

Kokią vietą užima šeimyna krikščioniškoje visuomenėje ir kokios jos pareigos joje suprantama iš jos antprigimto pobūdžio.

Šeimyna reikalauja abipusės meilės tarp vyro ir moteris. Meilės vardu suprantama ne pojučių meilė, ne meilingi, sentimentaliai jausmai, bet protinė meilė, kuri vertina sielos grožę ir ypatybes ir palaiko pastovų rūpestingumą apie abipusę gerovę. Šios meilės žymiausioji ypatybė ta, kad ji teikia jėgų pasiaukoti ne tik antrosios pusės gerovei, bet ir vaikų gerbuviui.

Vyras ir moteris šeimynoje turi juos atatinamas vietas. Abiejų tikslas—tvėrimas naujų žmonių ir jų išauuginimas — auklėjimas.

Kadangi vyro pareiga yra aprūpinti šeimyna gyvenimo reikmenimis — tai jis čia yra galva. Bet moteris — motina yra jam lygi kaip žmogiška būtybė ir šeimynos narys. Šeimynoje

yra daug dalykų, itin vidujų, naminių, apie kuriuos moteris daug daugiau nusimano negu geriausi vyrai, tai ji čia turi būti galva.

Laimingiausia ta šeimyna, kurioje yra nuolatos pasitarimas vyro ir moters ir pripažinimas vieno antram viršenybės jo srityje.

Po šių pareigų eina pareigos vaikų link.

Pirmiausioji vedusiųjų pareiga nevertoti jokių priemonių, kurios užkirstų kelią vaikų gimimui. Visokios tokios priemonės yra Bažnyčios pasmerkotos ir nedoros.

Gimus kūdikiui, gema tėvams pareiga aprūpinti jo sielą ir kūną. Naujagimiui priklauso didžiausia Dievo malonė pasilikti Dievo vaikeliu per šv. Krikštą. Tėvai privalo kogleičiausia kūdikį juomi aprūpinti. Toliaus eina svarbi pareiga jį užlaikyti ir išauklėti.

Motinos svarbiausioji pareiga teikti vaikams dorinį ir religinį auklėjimą; gi tėvo — aprūpinti kūno ir mokslinimo reikalus.

Šias pareigas eidami abu tėvai turi teisių laukti iš vaikų pusės meilės, pagarbos ir nuolankumo, kol jie neatšiks nuo tėvų ir nepradės savo atskirą gyvenimą. Bet ir tuomet vaikai neprivalo pamiršti savo tėvų ir sunkiose valandose turi juos pagelbėti.

Šeimyna krikščioniškoje visuomenėje privalo būti paremta neatrįšamu moterystės ryšiu. Tokis yra Kristaus mokslas, tokis buvo ir yra Katalikų Bažnyčios nusistatymas. Divorsų katalikų Bažnyčia, priėmusiems Moterystės Sakramentą nepripažino ir nepripažįsta.

Kas kita, jei katalikai abu arba tik

vienas buvo pasidareę kontraktą teisme, pas civilį valdininką, arba pas kokios nors sektos ministerį, tai tuomet jie nėra priėmę Moterystės Sakramento. Jiems civilio teismo duotą divorsą Bažnyčia pripažįsta ir norintiems po to gauti Moterystės Sakramentą jį teikia.

Katalikai privalo mokėti skirti **M o t e r y s t ė s S a k r a m e n t ą**, kuris gali būti sudaromas tik pas katalikų kunigą, nuo moterystės kontrakto, kurį pasidaro bet kur kitur.

Divorsai ardo žmonių visuomenę ir sunkina jų socialį gyvenimą. Jie gimdo egoizmą ir biaurią savimeilę. Jie duoda palaidos laisvės asmenims, bet tuomi skleidžia nesveiką palaidumą visuomenėje.

Katalikiškoji Moterystė egoizmui ir savimylai nulenkia sprandą. Ji veda asmenis prie pasiaukojimo kitų labui. Šios ypatybės daugiausia prisideda prie visuomenės laimės ir pažangos.

Ne visuomenės gerovė ir laimė rūpi tiems, kurie puola katalikiškąją Moterystę, bet asmens savimyla ir palaidumas.

Kiekviena įstaiga, kiekviena mokslinė teorija, kurios silpnina pasiaukojimą, savo asmens išsižadėjimą šeimynoje, yra blogos vaikams, yra blogos visuomenei, yra blogos tautai ir rasei, o galutinai, blogiausios tiems, kurie naudojami divorsais.

Žmonių visuomenėje auga didis sumišimas ir tikras chaosas dėl palaidumo moterystės ryšių. Iš tos būklės visuomenė išeis, priimta Katalikų Bažnyčios praktiką ir mokslą apie moterystę.

Tiesa, valstybei ir šeimynai privalo rūpėti kiekvieno atskiro žmogaus gerovė. Bet tas atskiras žmogus negali būti išaugintas, o itin tinkamų būdu išauklėtas be tinkamos šeimynos.

Taigi atskiro asmens gerovė turi vesti visus prie to, kad būtų kogeriausios šeimynos ir šių kogažiausias gyvenimas.

Yra tvirtinančių, kad žmonių pasaulin gali gimti be moterystės ir vaikai gali būti išauklėti pačios valstybės. Tiesa, gali. Bet bandymai, tyrimai ir patyrimas jau puikiai įrodė, kad tokia tvarka veda visuomenę į išsigimimą, suirimą ir galutiną subyrėjimą.

Taigi visuomenės pamatas yra sveika, dora šeimyna, kuri remiasi sakramentaliu kontraktu ir yra lydima Dievo malonių, surištu su Moterystės Sakramentu.

TAI GALĖJO ĮVYKTI TIK STEBUKLINGAI.

Negerai, kad šiaučius ima kepti pyragus, o pyragius — siūti batus.

Panašiai atsitinka su mokytais žmonėmis, kurie reiškia nuomones apie tai, ko nesupranta.

Dr. Charles Mayo iš Rochester savo viešoje prakalboje Chicagoje įvairiai paįjuokė ir pašiepė tai, ką nekurie žmonės vadina stebuklu. Jis tai pavadino prietarų ir apgavystės sąvokomis.

Kitas, panašiai mokyta, daktaras, akių specialistas, Le Droit, protestantas, visiškai priešingai išsireiškia, negu daktaras Mayo.

Dr. Le Droit dirba General Hospital, Ottawa, Kanadoje. Jis turėjo nepaprastą atsitikimą ir jis aprašytas laikraščiuose gruodžio 23 d. 1929 m.

Buvo taip.

Bruno Lapointe, 16 metų vaikinys, kolegijos studentas Rigaud'e, žaidė golfą su savo draugu studentu rugsėjo 10 d. Ištiko nelaimė. Bruno buvo visu golfinės lazdos kirčio smarkumu užgautas į dešinę akį.

Vaikinas krito ant vietos. Jį, netekusį sąmonės, nunešė į kolegijos ligonių kambarį. Ten jam suteikta pirmoji pagalba. Greitai atsipeikėjo. Rodėsi, kad viskas bus gerai. Vaikinas gulėjo kolegijos ligoninėje keletą dienų. Staiga dalykai pakrypo blogojon pusėn.

Tėvai pasiėmė vaikina namo, 323 Cle-mow ave. Iš ten teko gabenti į General Hospital, kuriame dirba seserys.

Vaikino dvi sesers yra slaugės (nursės) toje ligoninėje. Su visa seseriška meile jos slaugė savo broliuką. Akis nėjo geryn, bet blogyn.

Pakviesta daktaras, akių specialistas. Jis tyrinėjo, kaip galėjo. Per X spindulius tyrinant akį surasta, kad ji yra netekusi regėjimo, kad jos tolimesnis gedimas stato pavojun kairiąją akį, kad būtinai reikalinga sugadintoji akis išimti. Tai baisi ir skaudi operacija turėjo įvykti tuojaus.

Visa Lapointinų šeimyna nusiminusi puolėsi su paskučiausia viltimi ieškoti Dievo pagalbos. Kunigai Landry ir Lesage suteikė jiems Šv. Vincento Ferrero ir šv. Teresės relikvijas. Šv. Jono Krikštytojo parapijos žmonės atėjo Lapointinų šeimynai pagalbom: visi meldėsi — atliko novėną, kad vaikas pasveiktų.

Lapointinų šeimyna didelė. Vienas sūnus kunigas, viena duktė vienuolė, kitos trys dukterys nursės.

Kas atsitiko? Atėjo operacijos diena. Daktaras jau pasirengė. Jau ligonį tuojaus gabens į operacijos kambarį.

Bet koks buvo visų, o itin paties daktaro specialisto, nusistebėjimas, kada vaikas pareiškia, kad jis tiesiąja akimi jau viską aiškiausia mato, jokio skausmo nejaučia.

Daktaras negalėjo surasti jokios to įvykio naturalės priežasties. Jis išsireiškė: "Šis pasveikimo procesas negalėjo įvykti prigimtomis priemonėmis. Aš galiu šį

įvykį išaiškinti tik stebuklu."

Studentas ilsisi dabar pas savo tėvelius. Jis išgijusia akimi mato kuogeriausia. Pasibaigus šventėms jis stojo mokytis toliau.

Šv. Jono Krikštytojo parapija atliko viešą padėką Dievui, kad per tų dviejų šventųjų užtarymą suteikta stebuklinga malonė.

Bažnyčia, kaip visuomet tokiuose atsitikimuose, taip ir dabar oficialiai nereiškia savo nuomonės apie tąjį įvykį, bet visa parapija, visa Lapointų šeimyna ir protestantas, angliškasis akių specialistas, yra giliausiai įsitikinę, kad tai buvo stebuklas.

Ką į tai pasakys Dr. Charles Mayo? Kažin ar jis tvirtins, kad jo kolega, daktaras, akių specialistas yra pilnas prietarų, save apgaudinėjęs žmogus, histerikas?

Būtų gera, kad jis pasikalbėtų su daktaru Le Droit. Gal tuomet jis nesiimtų šiaučiška daryti — nesišaipytų iš to, ko jis nežino, o kalbėtų apie tai, ką jis gerai žino.

Bēgimas Egiptan

“Kelkis, imk vaikelį ir jo motiną, bēgk i Egiptā ir būk tenai, kol tau pasakysiu” (Mat. 2, 13).

Jeruzalē jau buvo pamiršusi apie trijų išminčių atsilankymą. Gal vienas, kitas žmogus kiek rimčiau žiūrėjo į tą įvykį. Bet Erodas nerimo savo širdyje. Jisai nekantriai laukė grįžtant išminčių, bet vis nesulaukia. Štai jo ausis pasiekė naujos kalbos. Betliejuje gimusis vaikelis, kurio išminčiai ieškojo, buvo pažintas garbingo senelio Simeono ir pranašės Onos. Daug nebūtų daiktų žmonės pasakojo apie Mesiją. Beabejo mintijo Erodas, jog tas stebėtinas vaikelis su savo motina turėjo grįžti į Betliejų. Erodo tarnai be to jam pranešė, kad prieš mėnesį pasirodę Jeruzalėje išminčiai jau senai iškeleliavę į savo kraštą, nieko nepranešę apie Kristų. Užvirė nedora Erodo širdis. Jisai ruošia neįtikimą dalyką. Bet Dievo pasiuntinys pažadina iš miego šv. Juozapą, liepia keltis, imti vaikelį ir jo motiną ir bėgti Egiptan, “nes atsitiks, kad Erodas ieškos vaikelio nužudyti.” Klusnysis Juozapas beregint išpildo Viešpaties įsakymą. “Jisai atsikėlęs pasiėmė vaikelį ir jo motiną nakčia, iškeleliavo i Egiptā” (Mat. 2, 14).

Erodas buvo žinomas savo nelabais darbais. Jisai išžudė daug savo giminių, bijodamas, kad kas neatimtų iš jo karališkos valdžios. Nuo jo rankos žuvo jo žentas, sūnus, dėdės, žmona ir jos abu tėvai. Pasklidus gandui Jeruzalėje apie matytą bažnyčioje Mesiją, naują žydų karalių, Erodas išsigando, nes mintijo kad jį priešai pasinaudos proga nuversti jį nuo sosto. Kad tai neįvyktų, įsako išžudyti vaikelius visoje Betliejaus apylinkėje iki dviejų metų amžiaus.

Bet Dievas žino nedoras žmogaus mi-

ntis. Klusnus Išganytojo globėjas, šv. Juozapas, dar naktį iškeleliavo i Egiptā. Dvylika valandų truko, kol pasiekė Egipto ribas, o iš ten per 5 ar 6 dienas, padaręs apie 120 am. mylių, pasiekė Geseno šalį, kurioje gyveno patriarkas Jokūbas. Tuo būdu išsipildė Ozėjo pranašystė apie Kristų: “Iš Egipto aš pašauksiu mano sūnų” (Mat. 2, 15, Ozėjas 11, 1) ir Jeremijos pranašystė apie verksmą motinų, kurių sūnus išžudė Erodas.

Atmink, V. Dievo valios klausydamas ir ją skubiai, su noru ir tinkamu būdu pildydamas, gausias Dievo malones gausi. Marija tyli, skausmo ir nejaukios baimės imama, bet ji nesiskundžia, nes žino, jog Viešpats Dievas savo Apveizdos kelius geriausiai sutvarkęs yra.

Malda. Šv. Panele, klusnumo pavyzdži, išprašyki malonės, kad su noru klausyčiau Tavo ir mylimiausio Tavo Sūnaus balso, šventai savo pareigas eidamas.

Pasižadų visame vyresniesiems būti klusnus, kur tik matysiu tame Dievo didesnę garbę.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

9. Apsimarinimo būtinumas.

Būtinai reikia žmogui susivaldyti, sutvarkyti savo palinkimus, žodžiu, apsimarinti. Savęs pergalejimas ir baudimas būna išvidinis ir išorinis, puolantis ydas ir besiginąs nuo jų. Bet kodel tai reikalinga? Nes:—

1. *E s a m e k r i k š č i o n y s.* O Kristus paskelbė. „*J e i k a s n o r i p a s k u i m a n e* (t. y. jei nori būti Kristaus mokinys, krikščionis) *t e i š s i ž a d a p a t s s a v e s,* (t. y. apsimarinti) *t e g u l k a s d i e n n e š a s a v o k r y ž i ų* (t. y. nukenčia kitų suteikiamas sunkenybes) *i r t e s e k a m a n e* (t. y. įgyvendina Kristaus dorybes savo gyvenime). „Aš vynmedis, jūs vynmedžio šakelės... „Kiekvieną vynmedžio šakelę manyje nenešančią vaisiaus, jis (Tėvas) atima, ir kiekvieną, kuri neša vaisiaus, jis apvalo, kad neštų daugiau vaisiaus.“ (Jon. 15, 1-2). Tą gerai suprato apaštalai. Šv. Povilas ap. sako: „Kurie yra Kristus, tie prikalė ant knyžiaus savo kūną draug su ydomis ir geiduliais“ (Gal. 5, 24). „Mes visuomet fešiojame savo kūne Jėzaus marinimą, kad ir Jėzaus gyvybę apsi-reikštų mūsų kūnuose.“ (2 Kor. 4, 10). Taigi, apsimarinimo mokina mus pats Kristus ir Jo apaštalai. Tai reikalinga kiekvienam krikščioniui. Juo labiau apsimarinimai reikalingi sieloms, siekiančioms dvasinės tobulybės. Protingas žmogus stato namą ant stiprių pamatų. Be pamatų pastatytas namas greitai griūtu. Dvasinės tobulybės dailusis namas taipgi reikalingas yra gerų pamatų. Juos iškasame, išraudami, išmesdami iš valios ydas ir geidulius, kūno aistras ir bloguosius palinkimus, o pripildome jų vietą gerais įpročiais, protingais norais, šventais troškimais, įgautais nuolatiniu savęs dabojuimu, persigalėjimu, apsimarinimu.

Savo sielos našumą galime lyginti prie dirvos vaisingumo. Jeigu dirva neišarta, neįdirbta tai geriausią sėklą išsėję, vaisiaus neturėsime, — piktžolės viską nustelbia. Savęs ir V. Dievo tikras pažinimas nedaug sielai padės prie tobulybės, jei siela pasilieka netvarkinga, neapsimarinus. Šv. Teresė sako: „tikėti būk Dievas priims į savo draugystę ištaigose ir be skausmų gyvenančius, yra neprotinga.“ (Cam. de perf. c. 18, n. 1). Tomas Kempietis sako: „Tiek pažangos padarysi, kiek save priversi“ (Apie Krist. Sekimą, I, c. 25).

2. *A p s i m a r i n i m a s y r a p r o t i n g u m o i š d a v a.* Kas nori protingai gyventi, privalo vengti viso, kas kliudo teisingą dalyko sprendimą ir laisvą žmogaus norą. Pojučių džiuginimui atsidavęs žmogus, k. a. skonies, palytėjimo ir t. t., pasidaro panašus neprotingam gyvuliui. Prisiminkite skanių valgių nepasotinamus rijūnus, girtuoklius, išlepintus tinginius ir t. t. Pas juos įsigalėjęs pojučių gyvenimas; protingumo ten mažai, aistros valdo tą žmogų, bet ne protas; valia nusilpus, nes neturi paramos prote. Tokie žmonės pripildo kalėjimus, bet dar daugiau jų laisvėje gyvena.

Krikščioniškas dvasinis gyvenimas yra paremtas protingumu, o ne aistromis. Užtat dvasinio gyvenimo nėra ten, kur nėra savo ydų, netinkam jausmų, kūno pojučių ir visus suvaldymo. Kas suvaldo savo kūną ir visus netvarkingus norus, tas aiškiai supranta, kad susivaldymas, apsimarinimas jam teikia daugiau proto ir visas gyvenimas pasidaro protingesnis.

Nebūtų tvarkos pasaulyje, jei gyvuliai pradėtų žmonių draugiją valdyti, nes žmogus skirtas gyvuliams valdyti. Taip-gi nėra tvarkos žmoguje, kuomet kūno geiduliai įsakinėja dvasiai, o ne protas ir protingoji laisva valia. Kūno pojučiai negali jausti dvasinių dalykų; jie turi savo sritį ir joje pasilieka. Akis negali girdėti, nei paragauti, o ausis, ar nosis

negali matyti. Negalime iš karto visa matyti, visus balsus girdėti, visus kvapsnius užuosti ir t. t., bet savo kūno pojūčius kreipiame prie atskirų pavienių dalykų, iš jų sudarome sau vaizdą, kuris veikia mūsų mintį ir valią. Protas ir valia apima didžiausius plotus, kilniausias mintis, o kūno pojūčiai vien pavienius, medžiaginius daiktus. Tie medžiaginiai dalykai kartais tiek paveikia į jausmus, jog žmogus, mažiau mokėdamas susivaldyti, beregint padaro neprotingą veiksmą. Pav. girtuoklis. Tvirtai buvo pasižadėjęs namiškiams nebegerti svaigalų, bet štai netikėtai pakviestas pas gerą kaimyną gauna progos persigalėti, tuoj pasiduoda pagundai. Tą galima pasakyti apie kiekvieną ydą ir geidulį.

Kūno pojūčiai ir dvasinės žmogaus jėgos — tai du viename žmoguje kovotojai. Jei kūnas nugalės, — siela su savo galiomis: protu ir valia tarbaus kūnui, o jei žmogaus dvasia nugalės, — tai kūnas padės sielai eiti prie Dievo. Tą kovą jautė savyje tautų Apaštalas, šv. Povilas. Jisai apie save rašo: „Aš, tiesa, gerėjuos Dievo įstatymu, žiūrint vidujinio žmogaus, bet matau savo nariuose kitą įstatymą, pasipriešinantį mano proto įstatymui ir darantį mane belaisvį nuodėmės įstatymo, kurs yra mano nariuose“ (Rom. 7. 22-23).

Kol pirmasis žmogus, būdamas rojuje, savo laisva valia nesuardė pirmojo savo teisingumo, kol buvo ištikimas V. Dievui, tai savyje nejautė pojūčių kovos su protu, bet suardęs savo dvasios pusiausvirą, panorėjęs išbandyti blogybę, pakrypo priešais Dievo įsakymą ir prieš sveiko proto parodymus, tada pajuto visą blogybę ir kovą. Tą kovą ir mes esame paveldėję. Jeigu nenorime tapti panašūs neprotingiems gyvuliams, tai turime pavartoti visą dvasios jėgą, savo geiduliams suvaldyti, apvalyti. Nes tosios dvasinės kovos išdava yra svarbi: nusileisime pojūčiams — būsime jų vergai, sugyvulėsime; apgalėsime savo netvarkingus geisumus, — būsime laisvi, it Dievo angelai, protingi ir šventi. Užtat apsimarinimas yra protingas dalykas ir yra žmogaus protingumo po-

žymis.

Viešpaties pranašas sako. „žmogus, būdamas pagarboje nesuprato: susilygino su neprotingais gyvuliais ir tapo jiems panašus“ (Ps. 48). Išminčius kalba: „mačiau tarnus raitus jojant, ir kunigaikščius, vaikščiojančius ant žemės, kaip tarnus.“ (Eccle. 10, 7). Žmogaus tarnas — tai kūno pojūčiai, o valdovas — nemari valia.

3. A p s i m a r i n i m a s y r a v i s u o m e n i n i s d a l y k a s. Be aukos ir apsimarinimo negalime gyventi žmonių draugijoje. Daugybė įvairiausių pareigų šeimoje ar draugijoje, vyresniųjų pareigos ir teisės į savo pavaldinius ir šių pastarųjų pareigos ir žmogiškos teisės taip susipina, jog be abipusio susivaldymo, apsimarinimo ir aukos neįmanomas būtų visuomeninis gyvenimas. „Nešiokite kits kito naštas ir taip įvyksite Kristaus įstatymą.“ sako šv. Povilas (Gal. 6, 2). „Nes jūs, broliai, esate pašaukti į laisvę; tik ta laisve neduokite progos kūnui; velik tarnaukite dvasios meile vieni kitiems... Aš sakau: Elgkitės, vadovaujant dvasiai, ir jūs nevyksite kūno geidulių. Nes kūnas geidžia prieš dvasią, dvasia gi prieš kūną.“ (Gal. 5, 13, 16-17).

Jei norima ramybėje, taikoje sugyventi net su sau lygiais, būtina reikalinga daug kame savęs atsižadėti, persigalėti, apsimarinti, net svetimą našta pasiimti nešti. Tų atskirų ir smulkių savo valios, norų atsižadėjimas pakeilia žmogaus valios pajėgumą ir visuomenėje tada sublizga šviesaus proto ir kilnios širdies asmenybės.

Išsilepinusieji, tinginiai, savynaudos, garbėtroškos ir panašūs neįneša į visuomeninį gyvenimą ramybės, taikos ir darbingumo dvasios.

Laiminga visuomenė, kurioje daug žmonių įgyvendina krikščioniškojo apsimarinimo dėsnius. Joje šviesių vadų netrūks.

(Bus daugiau).

Wisconsin Kareivis-Molokai Salos Samarietis

Molokai sala yra labai plačiai žinoma, bet nežinau, ar daug apie ją žino lietuviai.

Ta sala yra panaši lietuviams žinomam Sibirui ar Siberijai. Tik Sibiran carų valdžia siųsdavo nusikaltėlius arba neva nusikaltusius, o Molokai salon susiunčiami ligoniai, serga raupais. Toki ligoniai, kurie ir Evangelijoje minimi. Tokių ligonių baisi liga, baisi ir jų būklė. Jie miršta nuolatos, pamaži, per ilgus metus. Mirtis yra jų geradarė.

Rapsų liga yra užsikrečiama. Ne labai tat kas ir nori patarnauti tokiems vargšams. Vienok gailėstingųjų atsiranda. Apie tokių vieną čia bus rašoma.

Sėsti apsuptam gražių ir gerų darbų ir taip numirti yra gyvenimo skaisčiausias vainikas. Tokiu vainiku apsivainikavo "Brolis Dutton."

Jis per 43 metus išbuvo pirmasis raupsuočių salos Molokai pilietis. Jis pats savo valia, niekeno neverčiamas ir nesiunčiamas, pasiliko tų nelaimingųjų, visų atmestų žmonių "Gailėstingasis Samarietis." Tarnaudamas jiems jis norėjo atsisteisti už savo audringai praleistą jaunystę. Dabar aštuoniasdešimt septynių metų senelis žiūri į gyvenimą linksmas ir patenkintas. Mirtis jam ir nebaisi, nes ji atneša jam gaušų atlyginimą.

Vasario mėnesyje, 1929 metų, Havajų Salų parlamentas išreiškė padėką Broliai Dutton už patarnavimą, visus stebinantį. Dviem mėnesiam praslinkus, Šv. Tėvas kablegrama prisiuntė jam savo apaštališkąjį palaiminimą.

43 metus jis yra savanoris ištrem-

tasis. Nors turėjo savo draugų, pažįstamų ir giminių, bet per visus tuos metus jis neiškėlė iš salos kojos jų aplankyti. Nelaimingieji raupsuočiai tapo jo draugais, broliais, giminėmis. Jo gyvenimo istorija, išėmus kelis slaptin-gus metus, visiems žinoma ir einanti iš lūpų į lūpas salos gyventojų.

Kas yra susipažinęs su raupsuočių istorija, žino gerai Tėvą Damijoną, Belgijos kunigą. Jis paaukojo savo gyvenimą tiems del ligos visų atmestiems žmonėms. Per daug metų tas kunigas patarnavo nelaimingųjų kūno ir sielos reikalams. Galutinai, pats užsikrėtė ta liga ir nuo jos mirė. Per tris paskutiniuosius jo gyvenimo metus Dutton buvo jo tiesioji ranka ir jo artimiausias draugas. Kunigui mirus, jis pasiėmė visus jo darbus.

Nors jis vadinamas "Brolis", bet tas vardas suteiktas jam iš meilės. Jis nėra vienuolis ir negavęs brolio ar broliuko titulo. Nors taip ilgai gyveno su raupsuočiais, bet, rodos, stebuklu išliko neužsikrėtęs liga.

"Brolis" Duttono istorija yra gana spalvuota.

Jis gimė Janesville, Wisc. Iš mažų dienų mėgo žaisti kareiviškus žaislus. Pasirėdęs senovės kareivių rūbais, jis su draugais užė miestelio gatvėmis.

Atėjo Civilio Karo metai. Kviečiami savanoriai. Kareiviški žaislai eina į šalį. Reikia tapti tikraisiais kareiviais.

Ir B. Dutton, gražus, gyvas, jaunas vaikinukas užsirašo savanoriu į armiją. Jis tuomet buvo 18 metų. Įstojo į 13-tąją Wisconsin infanteriją. Per ketverius karo metus jis labai atsižymėjo ir liko pakeltas pirmuoju leitenantu.

Karui pasibaigus, jaunas kareivis negrįžo savo tėviškėn būti patarnautoju vaistinėje, bet pasiliko dar trims metams armijoje. Tuomet jis su kitais lankė mūšių laukus pietinėse valstybėse, ieškojo pirmiau nepažintų, žuvusių kareivių, iškasinėjo jų kūnus ir kilnojo į kapines.

Nuo 1868 metų prasideda jo gyvenimo slaptieji metai. Jis apie juos tyli ir niekas apie juos nežino. Iš nekurių jo išsireiškimų laiškuose jaučiama, kad jo tie šeši gyvenimo metai prabėgo patamsių vietose. Būta girtuokliavimo, įsiskolinimo, įvairių avantūrų ir kitokių.

Bet štai jo gyvenimas vėl atsidengia ir rodo naują paveikslą. Jis gražus.

Jaunas vaikinasis pasidarė blaivus. Jis vėl valdžios tarnyboje. Jis sunkiai dirba, taupo ir moka skolas. Jis įstoja Episkopalų bažnyčion. Jis visur žinomas ir populiarus. Rodos viskas gerai, bet ne.

Tamsių pakampių atminimas neapleidžia jo ir sunkiai jį slėgia. Jis nori nusimesti nuo savęs tą naštą. Jis kreipiasi į Katalikų Bažnyčią, prie jos mokslo apie išpažintį, atgailą ir atlyginimą. Jis pakrikštytas ir priimtas Bažnyčion. Buvęs smarkus, blizgus leitenantas Ira Dutton tampa basu naujuku "Broliu Juozu" Trapistų vienuolyne, Gethsemane, Ky.

Jis manė ten rasiąs tikriausią sielos ramybę. Bet nerado. Atminimas juodos praėties nenyksta jam iš akių. Po 20 mėnesių buvimo vienuolyne, prieš padarymą vienuolinių įžadų, jis apleidžia tą vietą.

New Orleans'e jį pasiekia nauja mintis, kaip kokis Dievo apreiškimas. Jam pakliuvo į rankas laikraštis, kuriame jis rado trumpų žinių apie Tėvą Damijoną ir jo pasiaukojimą raupsuočių kolonijoje. Šis darbas yra didžiai

sunkus ir tiesiog atstumias nuo savęs.

Brolis Dutton pajuto savo širdyje, kad ten, tarp raupsuočių, jo vieta, jo pašaukimas, jo ramybė.

Slapta ir be turtų jis keliauja į San Francisco ir ten sėda į mažą laivą, kuris plaukia į tą salą.

1886 metų, liepos 29 d. jis išlipo mažame miesčiukyje, vardu Kalaupapa; Tėvas Damijonas jau buvo ten jį pasitikti. Jis atkeliavo mažame brikelyje, vieno arklio vežamame.

Tėvas Damijonas jau keli metai buvo besergąs raupsais, o dabar dar trims metams prieš mirsiant, jo kūnas buvo pilnas baurių vočių, vietomis su nukritusia mėsa, o veidas buvo baisiausia sudarkytas ir baisus matyti.

Jo drabužis buvo menkas vienuolinis abitas, nei kiek netaikytas, kad duotų gražumo; jo ausys pasidarė didelės ir ilgos, veidas beveik juodas, įdegintas tropikų saulės. Šventas kunigas greičiau buvo panašus pietų jūrų plėšiką, negu į gailėstingumo angelą. Bet Broliui Dutton jis buvo neapsakomai gražus, nes "Brolis" žiūrėjo į kunigo sielą ir širdį, ne į paviršius.

Juodu susisėdo į brikelį ir pamaži įrėsi į Kalawao, kur tame laike buvo sukoncentruoti raupsuočiai. Kelionėje juodu daug kalbėjo ką dirbs, ką veiks ir ką dar galėtų padaryti, kad palengvinus nelaimingiems.

Kunigas pavadino Dutton'ą "Broliu," nors tas nepriklausė jokiai vienuolijai. "Aš jaučiausi laimingas, kuomet mudu keliavova tame ryte," sakydavo dažnai Duttonas. Tokis laimingas jis jautėsi per 43 metus savo darbo tarp raupsuočių. Jis ne tik buvo laimingas, bet linksmas ir mėgstantis pajaukauti. Vienas jo laiškas iš 1926 metų baigiasi taip:

"Aš esu čia kaip kokia pasenusi

liekana, bet vis dar einas savo pareigą ir labai laimingas. Man beveik gėda prisipažinti, kad aš čia perdaug linkęs būti linksmas. Aš nežinau, ar mūsų Viešpats kada nors juokėsi, bet aš kas minuta pasirengęs pratrūkti juokais.

Šį laišką aš rašiau tris naktis. Dienoje nėra laiko. Tris naktis iki 2:30, 1:20 ir dabar štai 12:40. Kiekvieną rytą 4:30 jau ant kojų. Kartais tenka kiek snustelti po pietų.

Taigi, labanakt. Telaimina Dievas jus visus. Su visa širdimi jūsų

Juozas Dutton.”

“4:30 jau ant kojų!” O jis buvo 83 metų, kada tai rašė.

Jo diena buvo perpildyta darbų, kaip matyti iš laiško, bet išrodo, kad jis kaip ir neįsijautė to darbo. Kada kasne-kas parašė, kad jis turys daugiau silsėtis arba pasiimti atostogų, jis atsakydamas į tai, parašė:

“Kam, visas mano šis laikas yra atostogos, kiekviena šių palaimintų metų valandėlė yra palaiminta, nes aš darau, ko aš trokštu, kas mano sielai reikalinga, darau darbą, kurį aš labai mėgstu. Kas kita būtų man tikroji vergija. Sukindamasis kur kitur, aš jausčiausi nelaimingas. Čia aš sužavėtas. Tie žmonės, man rodos, mane myli, ir aš juos myliu.”

Taigi aišku, kadangi laisvai pasirinktame darbe jis rado savo sielai ramybę ir tai tokią, kokią retai kas randa, jis ramiai žiūri mirčiai į akis.

Pernyksčių metų savo laišką savo prieteliams jis baigia žodžiais, kuriais rodos, pats laimina savo kelionę į amžinybę:

“Mano brangūs draugai, nors aš visuomet turėjau nuoširdžią pagarbą mirties angelui, bet artimas susipažinimas su juomi sužadino tikrąją meilę.

Aš turiu vilties, kad vis jūs turėsite tą tikrąją meilę pirmiau negu įvyks tikrasis kontraktas.”

KATALIKŲ PASAULY

VATIKANO MIESTAS. Šv. Tėvas priėmė. Šv. Tėvas Pijus XI gruodžio 2 d. priėmė pas save Springfieldo, Ill. vyskupą James A. Griffin ir Natcher, Miss. vyskupą Ričardą O. Gerow.

ROMA. — Kada Šventasis Tėvas Pijus XI celebravo savo jubiliejines Mišias Šv. Petro Bazilikoje, ten buvo 40 kardinolų, kurių tarpe du iš Amerikos: Jo Emin. kardinolas Dougherty ir Jo Emin. kardinolas Hayes. Be to, buvo virš vienas šimtas arkivyskupų ir vyskupų, daugybė įvairių prelatų, visas diplomatinis korpusas ir minios žmonių.

Po Mišių atgiedota “Tave Dieve, garbiname” ir tada Šventasis Tėvas kardinolui Merry del Val įteikė aukso kieliką, nusagstyta deimantais. Šis kielikas buvo Vatikano Bazilikos jubiliejinė dovana ir su juom Šventasis Tėvas laikė Mišias.

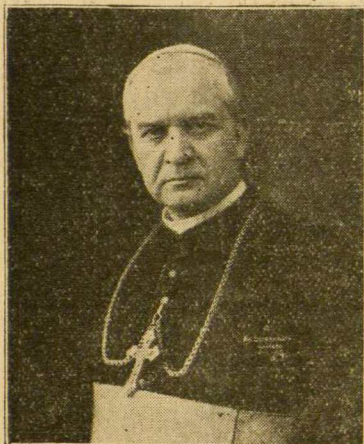
Kitą brangų kieliką Šventasis Tėvas dovanojo Šv. Jono Laterano bazilikai. Su tuom kieliku taip pat ten laikė šv. Mišias.

Be to, Šventasis Tėvas du kieliku dovanų pasiuntė Šv. Marijos (Major) bazilikai ir Šv. Pauliaus bazilikai.

ROMA. Dievas aprūpina. Šventasis Tėvas paskyrė pirmąjį orlaivininką misijonierių. Jis yra Tėvas Bernardas Tonjes. Jis karo metu tarnavo kariuomenėje, orlaivininkų skyriuje. Karui pasibaigus Dievas tą vyrą pašaukė į dvasinį luomą.

Jo misijinis darbas bus Pietų jūroje. Iš vienos salos jis kelsis į kitą orlaiviu. Taip lengviau ir greičiau galės aprūpinti dvasinius savo atverstųjų žmonių reikalus.

Amerikos Lietuvių Žinios.

Amerika ir Lietuva liudii a. a. Jurgio Matulevičiaus, Marijonų Vienuolijos atnaujintojo, kuris mirė Sausio 27 d. 1927 m. Kaune.

CHICAGO, ILL. — Moterų Sąjungos I kp. skaitlingas ir įaukus metinis susirinkimas įvyko sausio 6 d., Šv. Jurgio par. mokyklos kambaryje.

Susirinkimą atidarė ir dailiai vedė p. A. Nedvarienė, kuri pirmininkauja šiai kuopai jau penkti metai.

Ponia Ambrazienė perskaitė pereito susirinkimo nutarimus kurie vienbalsiai priimti.

Ponia pirmininkė išdavė raportą iš "bunco party" ir gintarų laimėjimo. Atmokėjus išlaidas gryno pelno iš bunco liko viršaus \$30.00. Pranešimas priimtas su padėka. Gintarus laimėjo p. Elsie Petulis.

Nutarta kviesti jaunimo ratelį iš Dievo Apveizdos parapijos, kad mūsų kolonijoje pakartotų veikalą "Moterims neišsimeluosi." M.

YOUNGSTOWN, OHIO. — Lietuviai katalikai susilaukė naujo klebono į vietą kun. A. Karužiškio, kuris iškeltas į nau-

ją Cleveland lietuvių parapiją.

Gruodžio 13 d. 1929 m. atvyko klebonauti kun. M. M. Kuliavas, iš Clevelando, buvęs šv. Jurgio lietuvių parapijos vikaras.

Kun. Mykolas dar tik 2 metai kunigu. Kilęs iš Taujienų val., Ukmergės apskr. Pradinę mokyklą baigė Lietuvoje. Atvykus į šią šalį ėjo mokslą šv. Pranciškaus kolegijoje New Yorke. Į kunigus išventintas Romoje kardinolo Pompili, Šv. Tėvo vikaro, Šv. Panelės Bazilikoje—Supra Minerva. Tas įvyko liepos 3 dieną, 1927 metais, o rugpiūčio 7 d. 1927 metais pirmasis iškilmingas Mišias laikė Lietuvoje.

Clevelando lietuviai katalikai jį labai pamėgo. Reik tikėtis ir Youngstowno lietuviai įvertins jo gerus norus ir darbštumą.

Šv. Ražančiaus draugija naujo klebono priėmimui gruodžio 15 d. surengė vakarienę šv. Pranciškaus parapijos sveitainėje. Pribuvo pažymėtinas lietuvių skaitlius. Sveikiname naują dvasios vadą.

O. Y.

BROOKLYN, N. Y. — Gruodžio 22 d. Marijos Dukterų draugija Brooklyn, N. Y. surengė gražų vakarą, kuriame suvaidino "Kalėdų Paslaptis" — keturių aktų dramą. Šis gražus veikalas atvaizduoja Kūdikelio Jėzaus gimimą.

Visi vaidylos savo uždavinius išpildė gerai ir gražiai. Iš viso matyt, kad darbavosi nemažai, nes roles mokėjo, nereikėjo dairytis į šonus, kad kas pasakytų ką reikia kalbėt ir vaidint.

Daugiau tokių vakarų! A. R.

WILKES BARRE, PA. — Šv. Trejybės parapijos choras rengia iškilmingą pagerbimą gerb. Juozui Stulgaičiui jo 25 metų širdingos darbuotės toje parapijoje sukaktuvių proga.

Vakaras įvyks nedėlios vakare, vasario 16 dieną, Šv. Trejybės parapijos salėje, kampas Meade ir South gatv., Wilkes Barre, Pa.

L.

CLEVELAND, OHIO. — Po ilgo prašymo, po ilgo rūpinimosi pagaliaus likosi tikslas atsieltas ir gruodžio 15 d. 1929 m. Clevelando lietuvių istorijoje bus žymėtina, nes tą dieną buvo laikomos pamaldos lietuvių R. Katalikų naujos parapijos. Pamaldos buvo "Five Points" teatre, St. Clair ir 152 gat. Šv. Mišias atnašavo ir pamokslą tai dienai ir tam tikslui pritaikytą pasakė gerb. klebonas kun. Antanas Karužiškis. Žmonių į pirmutines pamaldas atsilankė arti 400, dauguma žmonių iš susijaudinimo ir džiaugsmo verkė, kad po tiek vargo Viešpats Dievas išklaušė prašymų. Jo malonybė vyskupas J. Shremb suteikė naujai parapijai "Panelės Švenčiausios Neperstojančios Pagalbos" vardą ir prisiuntė už kleboną patrijotą lietuvi, atsidavusį tikėjimo ir tėvynės reikalams gerb. kun. Antaną Karužiškį.

A. F. S.

KINGSTON, PA. — Kingstono liet. Šv. Marijos parapijos choras pradėjo sparčiai mokintis dainuoti ir mokyti vaidinti, kad surengus didelį dainų ir juokų vakarą, kuris įvyks sekmadieny, 23 vasario.

Taip-gi prieš užgavėnes manoma duot koncertą per radio. Vėliau bus pranešta, kuomet ir iš kur bus dainuojama. P. S.

LINDEN, N. J. — Jau antri metai mūsų kolonijoje eina Lietuvių R. Katalikų parapijos steigimo darbas.

Gruodžio 1 d., 1929 m. parapijos kurėjų komitetas sušaukė viešą susirinkimą. Vis-gi pasirodė, kad komitetas nenuilstamai darbuojas. Žmonių ūpas geras tik laukiama, kada J. M. vyskupas pasiskirs kuniga. To laukia seni ir jauni.

Tame susirinkime buvo prisiminta ir apie L. D. K. Vytauto 500 metų mirties

paminėjimą ir išrinko du atstovu į Ryt. Valst. L. R. K. seimą 19 d. sausio—J. J. Liudvinaitį ir poniją M. Sobrinskienę. S.

PITTSTON, PA. — Gruodžio 19 d. 1929 m. Liberty National Banko direktoriai vienbalsiai išrinko lietuvi Andrių Kižį banko kasininku vieton mirusio Frank A. Loro.

Andrius C. Kižis eina 32 metus anžiaus. Gimė 1898 metais. 1917 metais baigęs Pittston High School pradėjo savo karjerą First National Banke. Čia tarnaudamas jis lankė Wharton Extension School of Finance Pensylvanijos universitete. 1923 metais jis perėjo į Liberty National banką, kur dabar užima kasininko vietą. Tai yra pirmas lietuvis visam Wyoming Klony užimas tokią vietą. "G."

BROCKTON, MASS. — Sekmadienyje sausio 19 dieną pas mus įvyko Kolegijos Remėjų metinis susirinkimas. Atsilankė pas mus viešis kolegijos direktorius kun. J. Navickas. Jisai pasakė prakalbą, nupiešdamas Kolegijos Remėjų organizacijos darbuotę ir atpasakojo kas jau nuveikta ir kas reikia nuveikti.

Susirinkimas išrinko naują 1930 metams valdybą į kurią įėjo šitie asmenys: pirm. Kazimieras Grigas, vice-pirm. Julius Baronas, išdin. Marijona Jeskelevičienė ir rašt. Tadas Kubilius.

Susirinkusieji atnaujino savo narių mokesčius ir suteikė aukų dabartinio vėjau metu kolegijos namams statyti. Viso surinkta apie \$60.00. Būtų ir daugiau surinkta, jeigu ne bedarbė pas mus. Bet remėjai pasižadėjo pagelbėti šimet suruoštai lioterijai, pardavinėdami tikietus automobiliaus išlaimėjimui.

Naujoji valdyba užėmė savo vietas. Pirm. K. Grigas pasakė gražią prakalbą, pasižadėdamas dirbti ir ragindamas visus remėjus į darbą, ypatingai užrašinėjant "Laivą", nes tai didelis ir šventas darbas platinti katalikišką spaudą. *Remėjas.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Daleiskime, buvo kunigas X. X., kuris nužengė toli į kairę nuo kunigo ribų (reiškia, gyveno sunkiose nuodėmėse). Jis per daug metų, taip gyvendamas, laikė šv. Mišias, konsekraavo komunikantus, dalino juos žmonėms; klausė išpažinėių ir teikė nusidėjusiems išrišimą — tai man parūpo ir stojo klausimas, ar tie jo paminėti darbai geri, taip kaip gero kunigo, ar be vertės? Laukiu paaiškinimo.

Bridgeporto Gyventojas.

ATSAKYMAS. Jo visi tie darbai buvo geri ir su verte, kaip ir kiekvieno geriausio kunigo. Jis tik sau baisiausia kenkė, pasmerkimą rengė.

Mišių ir sakramentų vertė priklauso ne nuo kunigo gerumo, bet nuo Jėzaus Kristaus nuopelnų ir Jo įstatymo.

Kunigai yra tik dalintojais tų turtų, kuriuos Kristus savo išpažintojams paliko Mišiose ir sakramentuose.

Parinktus vyrus padaro kunigais ne jų geri darbai, ne jų šventumas, bet Kunigystės Sakramentas, kurį jiems suteikia vyskupas.

Per Kunigystės Sakramentą kunigas gauna kunigystės žymę ir galią. Ta kunigystė lydės jį, ar jis eis į dangų, ar į pragarą.

Gali pasitaikyti, kad kunigas nenugali pagundų, kurių jis patiria savo gyvenime daug daugiau negu paprastas katalikas. Jis nusideda, bet jo nupuolimas nepanaikina jo kunigystės.

Bažnyčios Valdžia gali nusikaltusių kunigą hausti, gali atstatyti nuo dalinimo sakramentų, bet kunigystė jame vis tiek pasilieka.

Sakramentų vaisiai žmonėse, kurie juos priima, eina ne iš kunigo, bet iš pačių sakramentų ir žmonių prisirengimo prie jų ir iš pasinaudojimo jais.

Juo žmogus, priimęs sakramentus, yra geriau pasirengęs, turi gyvą tikėjimą, karštą meilę, didį neapkentimą nuodėmių, tuo daugiau jis turi dvasinės naudos iš sakramentų, nors juos jam teiktų ir baisiausiai nusidėjęs kunigas.

Gali komuniją dalinti ir švenčiausias kunigas, bet jei žmogus iš jo rankų nevertai, būdamas sunkioje nuodėmėje, priima tą komuniją, tai "jis sau pasmerkimą priima."

Imkime pavyzdį.

Štai elgetų būrys susirinko prie turtolio durų gauti išmaldos. Turtolis neišėina pats, bet pasiunčia gražiai pasipuošusį tarną ir šis vargšams duoda po vieną dolerį.

Kitą kartą vėl elgetos susirenka. Turtolis pasiunčia suskretusį, purviną savo tarną ir tas elgetoms padalina po vieną dolerį.

Ar padarė elgetoms skirtumą pašalpoje tarno gražumas, ar purvinumas? Jokio. Tokį pat dolerį gavo iš abiejų ir tokią pat naudą turėjo.

KLAUSIMAS. Kur buvo rojus, ar ant žemės, ar kur kitur? Kaip tai žinoti? XX.

ATSAKYMAS. Kadangi pirmieji tėvai ir mes jų vaikai gyvename ant žemės, tai ir rojus turėjo būti ant žemės. Rojus ant žemės buvo ten, kur viešpatavo ta pirmoji nekaltybė, kokia Dievas buvo apdovanojęs pirmuosius tėvus. Rojus pranyko, kaip tik pirmieji tėvai, Adomas ir Ieva, Dievui nusidėjo, nusidėdami prarado Dievo malonę ir tą pirmąją nekaltybę.

Klausimas gali būti, kur pirmieji tėvai gyveno, kur jie žemę dirbo, kur buvo žmonijos lopšys. Šio klausimo išrišimas yra nelengvas. Mokslinčiai visaip spėlioja. Bet tai, rodos, ir neturi didelės svarbos.

MUSŲ DARBAI

Antanas ir Ona Stanslovai iš Springfield, Ill. laimingai išgyveno moterystėje 25 metus. Vasario 7 d. apvaikščioja savo Sidabrinį Jubiliejų.

Laiminga pora, kuri meilėje ir sutikime išgyveno 25 metus ir dabar mini tą žymų savo gyvenimo tarpą.

Juodu tiki į Dievo laiminimą. Už jį Jam reiškia dėką ir prašo jo tolimesniam gyvenimui. Juodu užsiprašo šv. Mišias už save ir visą savo šeimynėlę.

To negana. Juodu stato sau tos brangios valandos paminklą: aukojo \$100.00 Bernaičių Kolegijai.

Iš tikrųjų gražus pavyzdys kaip minėti žymius keno nors gyvenime įvykius.

Dažnai žmonės mini tokius dalykus ir daug tam minėjimui išleidžia pinigų, bet padaro tik tuščią, gražų muilo burbulą; jis trūko ir viskas žuvo.

Čia, Stanslovų šeimos minėjime daromas negriuvantis paminklas. Jis stovės Bernaičių Kolegijos knygoje ant visados ir ta šeima bus geradarių eilėje ir nuolatiniuose vienuolių už juos maldose.

“Mūsų Darbai” nėra tuščiu vėju, ūžiančiu ir švilpaujančiu tarpkalnėse, bet gaivinančiu lietuvių žmonių dvasiose.

Jie geros valios žmonėms rodo kelią į garbingus ir nenuilstančius darbus ir jie juos dirba.

“Laivas” eina vis į platesnes žmonių jūras ir išvažiuoja į platųjį pasaulį vis didesnius gerųjų darbų krovinius.

Vienų gražūs darbai ir pavyzdžiai siekia kitus ir, suvedę į kilnią šeimynėlę daug geros valios žmonių, visus juos uždega meile gerai daryti ir mažyti savo darbų vaisių.

Kolegijos Remėjai:

Pran. Juška Chicago, Ill.	1.00
Ant. Tiškienė New Haven, Conn.	3.00
M. Tamašauskienė Silver Creek, New Phila., Pa.	3.00

M. Šidlauskienė Scranton, Pa. ...	3.00
Jonas Lamberta New Phila., Pa.	3.00
Ant. Andriulionis Shenandoah, Pa.	3.00
Juoz. Šarkis Chicago, Ill.	3.00
Juozefa Šarkienė Chicago, Ill. ...	3.00
Zuz. Mitusienė Grand Rapids, Mich.	3.00
O. Sadnavičienė W. Frankfort, Ill.	3.00
Pr. Barzilauskas Rochester, N. Y.	3.00
Ag. ir Kundr. Ignatavičiai Chicago,	5.00
Juozas Slautas Chicago, Ill.	2.00
M. Virbalavičienė Chicago, Ill. ...	1.00
Matas Butkus Chicago, Ill.	1.00
Petras Daunys Chicago, Ill.	1.00
Roz. Sabaliauskienė Chicago, Ill.	2.00
Kazys Vileikis Chicago, Ill.	1.00
Adomas Kubeckis Chicago, Ill. ...	5.00
Alber. Jokūbauskaitė Chicago, Ill.	1.00
Ona Jaškulaitė Chicago, Ill.	1.00
Stan. Petraitis Chicago, Ill.	5.00
Elzb. Kremenskaitė Chicago, Ill.	10.00
Petr. Penkauskas Chicago, Ill. ...	2.00
Pr. Andruškevičius Chicago, Ill.	5.00
N. N. Shenandoah, Pa.	100.00
Marc. Benhietienė Shenandoah, Pa.	50.00
Vlad. Gaižauskas Chicago, Ill. ...	2.00
Juoz. Uždavinye Windsor, Conn.	3.00
Ver. Gurevičienė Scranton, Pa. ...	3.00
Kaz. Kiškis Mattapan, Mass. ...	3.00
Vinc. Katilius Chicago, Ill.	5.00
Ona Jasinskienė Chicago, Ill.	1.00
Konst. Norkus Chicago, Ill.	1.00
And. ir El. Vaškūnai Chicago, Ill.	2.00
Juozas Dorin Chicago, Ill.	1.00
Juoz. Kilikevičius Chicago, Ill. ...	5.00
Stasys Būdvytis Chicago, Ill. ...	1.00
Aleks. Kačiovas Chicago, Ill. ...	1.00
Adomas Rekus Chicago, Ill.	1.00
Kazys Gudaitis Chicago, Ill.	3.00
Stasys Bitautas Chicago, Ill.	2.00
Pr. Jagelavičius Chicago, Ill. ...	1.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas. *Remėjų Centras.*

LIETUVOS ŽINIOS

Lietuvos rajoninių elektros stočių akc. bendrovė Prienuose užžiebė elektrą. Elektra perduodama laidais iš Kauno. Ši bendrovė duoda šviesą Palemonui, Garliavai, Karmėlavai, Jonavai ir dabar Prienamams. Mano elektrifikacijos tinklą praplėsti į Balbieriškį, Alytų, Žaslius ir kitur. Petrašiūnuose stato ji elektros stotį. Laidai į Prienus nutiesti kainavę 350,000 litų. Bendrovė mano, kad laikui bėgant netik miesteliai, bet ir kaimai įšives elektrą.

Prienuose pastatytas transformatorius ir miestas galės gauti šviesą ir dieną ir naktį ir ryte. Prienu klebonas kun. Valaitis pašventino ir trumpą, gražią kalbą pasakė, pažymėdamas, kad abi pusės bus patenkintos: miesto gyventojai gera šviesa, o bendrovė bizniu. Kalbėjo dar Prienu miesto tarybos pirm. Dr. Brundza, pulk. Štencelis ir p. M. Yčas bendrovės pirmininkas. Pó atidarymo miesto valdybos būte buvo suruošta iškilnių svečiams

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

“DRAUGAS”

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės “Drauge”, nes “Draugas” kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

“Draugo” knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. “Draugo” adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

jauki vakariene, kurios metu buvo pasakyta nemaža kalbų. “R.”

Užsienų reikalų ministerijoj įvyksta šie pasikeitimai: P. Jurgis Savickis skiriamas (nuo sausio mėn. 1 d.) pasiuntiniu Švedijai, Danijai ir Norvegijai su rezidencija Stokholme.

P. Kazys Glincitis, buvęs generalinis konsulas Londone, skiriamas nuo sausio 1 d. ekonominio departamento direktorium.

Buvusis pasiuntinys Londone sekretorius p. Vladas Karolis Račkauskas nuo sausio 1 d. skiriamas patarėju Maskvoj.

P. Juozas Čeljeckas nuo sausio 1 d. skiriamas pasiuntinys Londone sekretorium ad interim.

Konsularinio skyriaus vedėjas prie pasiuntinys Maskvoj p. Juozas Radušis nuo vasario 1 d. atšaukiamas į centrą.

Konsularinio skyriaus vedėjas prie pasiuntinys Parizij p. Jurgis Kučingkas nuo vasario 1 d. atšaukiamas į centrą.

Pasiuntinys prie Vatikano sekretorius p. Girdvainis ir pasiuntinys prie Kvirinalo sekretorius p. Staneika irgi atšaukiami. “R.”

Kiek Lietuvoj kinematografų? Šiuo metu Lietuvoj yra 58 kinematografai, kurių daugiausia Kauno ir Šiaulių apskrityuose. “R.”

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.